Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul central (jud. D.Brașoveanu)
Dosarul nr.2r-443/25 (nr. 2-25095874-03-2r-24112025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul civil și de contencios administrativ
D E C I Z I E

02 martie 2026 **mun. Bălți**

Completul de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii **Natalia Costaș, Ivan Parii**

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de avocatul Cechir Viorelia în interesele recurentei Pînzari Adriana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pînzari Silvian către Pînzari Adriana, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor,

împotriva încheierii Judecătoriei Soroca sediul central din 12.11.2025,

a c o n s t a t a t:

Poziția instanței de fond:

La data de 07 iulie 2025 Pînzari Silvian s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Pînzari Adriana, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor.

La data de 24 octombrie 2025 avocatul Craveț Igor, în interesele lui Pînzari Silvian în calitate de tată al minorei *****, născută la *****, a depus cerere de asigurare a acțiunii, invocând pericolul real și iminent la care este supusă integritatea fizică și psihică a copilului minor, aflat în prezent în grija mamei sale, Pînzari Adriana, diagnosticată cu *****, fiind anexat certificatul doveditor la materialele cauzei.

Astfel, a indicat că, la data de 15.10.2025, conform raportului de expertiză medico-legală emis de Centrul de Medicină Legală, s-a constatat: „pronația cotului drept cu simptom algic, necesitând imobilizare gipsată până la 7 zile; traumatism produs prin acțiune contondentă prin mecanism de presiune/smulgere”, acest eveniment survenind imediat după ședința de judecată din 10.10.2025. La fel, a mai indicat că, anterior, la 12.06.2025, în baza unui alt raport de expertiză medico-legală, s-au constatat: „echimoze pe fața dreaptă, produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent prin mecanism de lovire”. Or, consideră că, faptele enumerate denotă existența unei stări de pericol pentru sănătatea și integritatea corporală a copilului.

Reclamantul a menționat că, conform practicii judiciare, în cazurile în care integritatea copilului este periclitată, instanța poate dispune plasarea provizorie a copilului la celălalt părinte, fără decăderea părintelui periculos din drepturile sale, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

Deci, mama minorei, Pînzari Adriana suferind de ***** poate afecta grav capacitatea de îngrijire a unui copil de vârstă fragedă, reclamantul reiterând, în acest sens că, există două episoade documentate prin expertize medico-legale care confirmă traumatisme corporale suferite de copil în timp ce se afla sub supravegherea mamei, expuse mai sus.

Reprezentantul reclamantului a subliniat că, prezenta măsură nu are ca scop decăderea mamei din drepturile părintești, ci doar protejarea urgentă a copilului minor până la finalizarea procesului.

Mai mult, având în vedere vârsta fragedă a copilului și vulnerabilitatea sa extremă, securitatea fizică și psihică a acestuia trebuie să prevaleze asupra oricărui alt interes procesual, instanța având nu doar posibilitatea, ci și obligația pozitivă — în temeiul art. 3 din Convenția ONU privind Drepturile Copilului, art. 4 Codul Familiei al Republicii Moldova și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de a dispune măsuri urgente și eficiente pentru prevenirea oricărui risc asupra copilului.

A atras atenția că, în cazul în care cererea de asigurare a acțiunii nu este admisă, iar copilul va suferi vreo vătămare gravă sau nenorocire, responsabilitatea nu va fi doar morală, ci și juridică, întrucât instanța a fost sesizată cu un pericol real, concret și documentat. Astfel, admiterea prezentei cereri constituie nu doar o măsură legală, ci o obligație derivată din principiul protecției copilului, care prevalează în toate procedurile judiciare care îl privesc.

Or, copilul având vârsta de 1 an și 10 luni, fiind complet dependent de îngrijirea unui adult, reclamantul Pînzari Silvian a solicitat admiterea cererii de asigurare a acțiunii, obligarea Autorității Tutelare STAS Soroca de a prelua copilul minor *****, născută la *****, din grija mamei Pînzari Adriana, plasarea provizorie a copilului în grija tatălui, Pînzari Silvian, până la soluționarea definitivă a cauzei în fond, dispunerea executarea de îndată a prezentei măsuri, conform art. 177 CPC RM.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul central din 12 noiembrie 2025 s-a admis cererea de asigurare a acțiunii. S-a obligat Autoritatea Tutelară, STAS Soroca, de a prelua copilul minor *****, născută la *****, din grija mamei Pînzari Adriana, cu plasarea provizorie a copilului în grija tatălui, Pînzari Silvian, până la soluționarea definitivă a cauzei în fond.

Solicitarea recurentului:

La 17 noiembrie 2025, avocatul Cechir Viorelia în interesele lui Pînzari Adriana a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Soroca, sediul central din 12 noiembrie 2025, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii și pronunțarea unei decizii prin care cererea înaintată privind aplicarea măsurii de asigurare să fie respinsă integral /f.d.94-95/.

Argumentele părților:

În motivarea recursului, avocatul Cechir Viorelia în interesele lui Pînzari Adriana, invocând prevederile art. 9, 10 din Legea 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separați de părinţi, a relevat că, în cazul dat nu s-a constatat neglijare gravă, nu s-a constatat abuz, nu s-a dovedit o situatie de risc imediat și nu există acte medicale sau sesizări oficiale relevante.

Astfel, consideră că, instanța de fond a dispus o măsură extremă în lipsa unei analize obiective asupra situației reale a minorului.

Indică asupra faptului că, mama se află la evidența medicului psihiatru, urmează tratament, este stabilă clinic, iar în privința capacităților ei parentale nu există evaluare psihologică, expertiză de familie, opinia medicului curant și recomandări privind limitarea contactului cu copilul.

Recurenta consideră că, boala psihică, în sine, nu constituie temei de separare, atâta timp cât părintele este tratat, funcțional şi supravegheat medical, astfel, instanţa confundând diagnosticul medical cu incapacitatea parentală — ceea ce reprezintă o eroare gravă.

Mai mult, susține că, mama beneficiază de sprijinul familiei apropiate şi poate avea supraveghere suplimentară, dacă este necesară, or, instanţa nu a analizat nicio măsură alternativă.

Cu referire la afecțiunile suferite de copil, recurenta menționează că, copilul a suferit o afecţiune minoră, de scurtă durată - fără legătură cu îngrijirea mamei, copiii mici fiind predispuși la infecţii respiratorii, febră, alergii, incidente minore, care dereglează sănătatea pe timp scurt, dezechilibre digestive.

Prin urmare, în cauză nu există niciun document medical care să indice neglijare, nicio constatare de maltratare, niciun raport care să arate că îmbolnăvirea a survenit din cauza unei lipse de grijă. Așadar, îmbolnăvirea minoră nu poate fi folosită ca temei pentru separarea copilului de mamă.

Consideră că, STAS Soroca nu a efectuat evaluarea completă obligatorie și anume anchetă socială, vizite la domiciliul ambilor părinți, evaluarea capacităților parentale și concluzie profesionistă clară.

Mai mult, copilul a fost transmis tatălui care, are un loc de muncă permanent, cu un program supraîncărcat, lucrează sâmbetele, iar copilul se află în grija unor persoane străine.

Astfel, consideră că, instanța a dispus separarea în lipsa unui dosar tutelar complet — ceea ce reprezintă o încălcare procedurală gravă.

Mai consideră că, în baza principiului proporționalității (art.3 din Convenţia ONU privind drepturile copilului), instanța trebuia să analizeze supraveghere de către Autoritatea Tutelară, monitorizarea periodică a mamei, consiliere parentală, stabilirea unui regim temporar de interacțiune.

În cele din urmă, concluzionează că, separarea de mamă la această vârstă este profund dăunătoare copilului, minora ***** fiind la vârsta de 1 an şi 10 luni este într-o perioadă în care atașamentul matern este primar, despărțirea produce anxietate severă, se pot instala tulburări emoționale şi de somn.

Iar în acest caz, instanța nu a solicitat opinia psihologului, evaluare privind efectele separării și investigarea interesului superior al copilului. Deci consideră că, hotărârea ignoră complet dimensiunea psihologică a măsurii dispuse.

Solicită recurenta, admiterea recursului, anularea integrală a încheierii contestate cu menținerea minorului ***** în grija mamei până la soluționarea cauzei pe fond.

În referința depusă la recurs, avocatul Craveț Igor în interesele lui Pînzari Silvian a menționat că, instanţa a stabilit existenţa unui pericol real, actual și dovedit în baza a două rapoarte de expertiză medico-legală din 15.10.2025 și din 12.06.2025, ambele acte medicale fiind probe obiective, nu presupuneri, iar instanţa le-a valorificat corect. Iar potrivit art. 8 si 9 din Legea 140/2013, două episoade traumatice distincte într-un interval scurt constituie, în mod obligatoriu, situație de risc major.

Cu referire la afirmația recurentei că, „nu există acte medicale", intimatul/reclamant indică faptul că, actele medicale sunt anexate cauzei și sunt menționate expres în motivarea încheierii, acestea fiind suficiente pentru a constata un pericol real, un risc asupra integrității copilului și necesitatea unei măsuri de protecţie urgente.

Reiterează intimatul că, potrivit adeverinței nr. 1009 din 22.10.2025 Pînzari Adriana se află la evidenţa medicului psihiatru cu *****, *****. Or, nu este despre o boală psihică aflată în remisie, ci despre ***** cu *****, ceea ce afectează grav capacitatea de îngrijire (OMS, DSM-5-TR), poate duce la pierderea controlului impulsurilor și este incompatibil cu supravegherea unui copil sub 2 ani.

În raport cu alegația că, recurenta este „stabilă clinic" , intimatul notează că, nu există nici raport psihiatric actualizat, nicio evaluare psihologică și nicio dovadă de remisie.

Cu privire la calificarea de către recurentă a afecțiunii suferite de copil ca fiind „afecţiune minoră", recurentul o apreciază ca fiind contrară concluziilor medicului legist, contrară definiției din art. 2 lit. k) Legea 140, care califică orice traumatism repetat ca risc major, contrară recomandărilor OMS, care califică vătămările fizice repetate ca indicator de neglijență sau abuz.

Ceea ce ține despre dosarul STAS, consideră că, recurenta ignoră conținutul real al dosarului, în încheierea recurată fiind menționate avizul STAS Soroca nr. 1978/29.08.2025— propune stabilirea domiciliului la tată, rapoartele medico-legale, adeverința medicală privind episodul psihotic, iar Legea 140 permite intervenția imediată chiar și fără anchetă completă.

În legătură cu „locul de muncă supraîncărcat" al tatălui, cu faptul că, tata lucrează mult și copilul ar fi „lăsat la persoane străine", reprezentantul intimatului relevă că, nu există nicio probă în acest sens, în schimb, există avizul STAS care recomandă plasarea la tată, lipsa oricăror vătămări în perioadele în care copilul s-a aflat la tată, condiții de trai adecvate (confirmate de ancheta socială).

În acest sens, se menționează că, recurenta cunoaște orarul de muncă al tatălui, care este de la 08.00 - 17.00 de luni până vineri, fiica minoră ***** frecventează zilnic grădinița, copilul este îngrijit şi mereu adus la timp şi luat la timp de la grădiniţă de către tata Pînzari Silvian, fiica ***** acum se simte armonios, liniștită şi este în afara oricărui pericol din momentul în care i-a fost încredințată tatălui Pînzari Silvian, mai mult aceste fapte pot fi confirmate şi de către

educatoarele IET, de când ***** se află cu tatăl său, ea copilul nu mai are senzații (care în timpul cât era în grija mamei) de frică, este liniștită şi a început a-şi da interesul de a face activitățile de grup cu alţi copii, este bine dispusă şi chiar la această vârstă fragedă de doar 1 an şi 10 luni, la amiază adoarme singură (lucruri care pot părea minore dar ele de fapt sunt esențiale în dezvoltarea unui copil, ceea ce în perioada cât a stat cu mama Pînzari Adriana, copila s-a ales doar cu traumatisme).

În legătură cu impactul psihologic al separării mamă-copil invocat de recurentă, subliniază intimatul că, aceasta ignoră complet impactul traumelor fizice, riscul real de recidivă, faptul că în această etapă**,** siguranța fizică primează absolut (art. 3 Convenţia ONU, art. 4 Codul Familiei).

Concluzionează că, recursul este nefondat, deoarece ignoră probele existente la dosar, este contrar legii, minimalizează riscurile evidente, prezintă afirmații fără suport probator, contravine interesului superior al copilului.

Din aceste considerente, solicită respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea încheierii Judecătoriei Soroca sediul central din 12.11.2025.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu prevederile art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Instanța de recurs constată că, încheierea Judecătoriei Soroca, sediul central din 12 noiembrie 2025 a fost contestată la 17 noiembrie 2025 cu recurs, respectiv în termenul legal de atac.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord conchide că, recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond din motivele ce succed.

Potrivit art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În temeiul art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialul probator prezent la dosar, Colegiul Civil reține că, potrivit certificatului de naștere nr.2 din 23.01.2024, ***** născută la ***** este fiica lui Pînzari Silvian și Morari (Pînzari) Adriana /f.d.5/.

Conform certificatului de căsătorie nr.2 din 26.02.204 a fost încheiată căsătoria între Pînzari Silvian și Morari (Pînzari) Adriana /f.d.4/.

La data de 07 iulie 2025, Pînzari Silvian s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Pînzari Adriana, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor /f.d.1-3/.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală din 12.06.2025, fiind examinată *****, s-au constatat *„echimoze pe fața dreaptă, produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contodent prin mecanism de lovire”*.

Iar conform raportului de constatare nr.202529D0359 din 15.10.2025 s-a constatat că, *„a fost examinată medico-legal, minora *****, a.n.2023, și s-a determinat pronoția cotului drept cu simptom algic care a necesitat imobilizare gipsată de pînă la 7 zile, care s-a produs prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent prin mecanism de presiune/smulgere(pronație), posibil în perioada de timp indicată, condiționează o dereglare de sănătate de pînă la 6 zile și conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății”* /f.d.67-68/.

Se reține că, potrivit avizului nr.1978 din 29.08.2025, Structura Teritorială de Asistență Socială Soroca, s-a expus cu privire la stabilirea domiciliului copilului *****, a.n.*****, cu tata Pînzari Silvian /f.d.28/.

Potrivit adeverinței nr.1009 din 22.10.2025, eliberată de Centrul de Sănătate Soroca, Pînzari Adriana. a.n. *****, domiciliată în satul *****, raionul Soroca, se află la evidența medicului psihiatru din anul 2022, cu diagnosticul *****, ***** /f.d.57/.

Totodată, în adeverința menționată se specifică faptul că, „*****este o problemă de sănătate mintală caracterizată prin oscilaţii extreme ale dispoziţiei şi energiei. Persoanele cu ***** experimentează episoade repetate de manie (caracterizate prin dispoziţie anormală şi persistent euforică. Hiperactivitate, excitaţie motorie şi intelectuală. accelerarea gîndirii, dereglari de somn), depresie sau ambele. care pot varia în intensitate şi durată. Cu un tratament adecvat (tratament medicamentos şi supraveghere medicală, psihoterapie, suport psihosocial, respectarea unui regim echilibrat de viaţă, susţinerea persoanelor apropiate şi evitarea consumului substanţelor nocive, precum şi incluziune socială), persoanele diagnosticate cu ***** pot trăi o viaţă plină şi satisfăcătoare, pot fi învăţate corect cum să-şi gestioneze emoţiile şi să-şi recunoască simptomele. Este posibil ca aceste persoane să aibă perioade de funcţionare normală sau aproape normală între episoade”*.

De asemenea, potrivit Hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul central din 09.07.2025, Pînzari Adriana a fost declarată vinovată și sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute la art.63 alin.(1) Cod contravențional, în legătură cu îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de întreținere, de educare şi de instruire a copilului minor ***** /f.d.72/.

În temeiul celor expuse supra, la data de 24 octombrie 2025 avocatul Craveț Igor, în interesele lui Pînzari Silvian în calitate de tată al minorei *****, născută la *****, a depus cerere de asigurare a acțiunii, invocând pericolul real și iminent la care este supusă integritatea fizică și psihică a copilului minor, aflat în prezent în grija mamei sale, Pînzari Adriana, diagnosticată cu *****, fiind anexat certificatul doveditor la materialele cauzei /f.d.80-81/.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul central din 12 noiembrie 2025 s-a admis cererea de asigurare a acțiunii. S-a obligat Autoritatea Tutelară, STAS Soroca, de a prelua copilul minor *****, născută la *****, din grija mamei Pînzari Adriana, cu plasarea provizorie a copilului în grija tatălui, Pînzari Silvian, până la soluționarea definitivă a cauzei în fond /f.d.90-91/.

Nefiind de acord cu încheierea din 12 noiembrie 2025, la data de 17 noiembrie 2025 avocatul Cechir Viorelia în interesele lui Pînzari Adriana a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii și pronunțarea unei decizii prin care cererea înaintată privind aplicarea măsurii de asigurare să fie respinsă integral /f.d.94-95/.

În același sens, la data de 17 noiembrie 2025 avocatul Cechir Viorelia în interesele lui Pînzari Adriana a depus cerere de suspendare a executării încheierii din 12 noiembrie 2025 /f.d.97/, care a fost respinsă prin încheierea Curții de Apel Nord din 16 decembrie 2025 /f.d.115-116/.

La data de 01 decembrie 2025, avocatul Craveț Igor în interesele lui Pînzari Silvian a depus referință la cererea de recurs /f.d.103-105/.

Examinând argumentele recurentei Pînzari Adriana expuse în cererea de recurs prin intermediul avocatului Cechir Viorelia în raport cu circumstanțele cauzei și normele de drept aplicabile situației din speța dată, Colegiul civil conchide că, recursul declarat de Pînzari Adriana urmează a fi respins cu menținerea încheierii Judecătoriei Soroca, sediul central din 12 noiembrie 2025 din considerentele ce urmează.

Instanța de recurs menționează că, soluționarea chestiunii privind aplicarea măsurilor de asigurare, la caz plasarea provizorie a copilului minor în grija tatălui, Pînzari Silvian, până la soluționarea definitivă a cauzei în fond, urmează a fi efectuată în coroborare cu prevederile art. 174-175 CPC al RM și reglementările legale, care consacră drepturile copiilor.

Or, în conformitate cu art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

Potrivit art.175 alin.(2) Cod de procedură civilă, (2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174.

În temeiul art.51 alin.(2), (3) Codul familiei, (2) Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. (3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gândirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Prevederile art.53 alin.(1), (2), (4), (6), (7) Codul familiei declară că, (1) Copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. (2) Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură de părinţi sau persoanele care îi înlocuiesc, iar în cazurile prevăzute de lege de autoritatea tutelară teritorială sau de alte organe abilitate. Părinţii poartă

răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligaţiilor de îngrijire şi educaţie a copilului. (4) Copilul are dreptul la protecţie contra abuzurilor, inclusiv contra pedepsei corporale din partea părinţilor sau a persoanelor care îi înlocuiesc. (6) Angajaţii autorităţilor administrației publice centrale şi locale, ai structurilor, instituţiilor şi serviciilor din cadrul sau din subordinea acestora, care activează în domeniile asistenţei sociale, educaţiei, ocrotirii sănătăţii, în organele de drept, în conformitate cu mecanismul intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistenţa şi monitorizarea copiilor victime şi potenţiale victime ale violenţei, neglijării, exploatării şi traficului, sînt obligaţi să transmită autorităţii tutelare teritoriale sesizările privind copiii aflaţi în situaţie de risc, precum şi cele privind cazurile de violenţă, neglijare sau exploatare a copiilor în cadrul serviciilor sociale, al instituţiilor medicale, educaţionale și culturale. (7) Persoanele fizice care deţin informaţii despre un caz suspect de violenţă, neglijare sau exploatare a copilului sînt obligate să le comunice autorităţii tutelare teritoriale sau organelor de drept.

Potrivit art.57^2 Codul Familiei, Autorităţile tutelare sînt: a) autoritatea tutelară teritorială – structurile teritoriale de asistență socială din subordinea agenției teritoriale de asistență socială, Direcția generală pentru protecția drepturilor copilului din Chișinău și Direcția principală a sănătății și protecției sociale a unității teritoriale autonome Găgăuzia. În municipiile Bălţi şi Chişinău, autorităţile tutelare teritoriale exercită şi atribuţiile de autoritate tutelară, cu excepţia unităţilor administrativ-teritoriale autonome din componenţa acestora, în cadrul cărora atribuţiile de autoritate tutelară sînt exercitate de primarii unităţilor administrativ-teritoriale respective; b) autoritatea tutelară – primarii de sate (comune), orașe și municipii (cu excepția municipiilor Bălți și Chișinău).

În această ordine de idei, în temeiul art. 8 Legea Nr. 140 din 14-06-2013 privind protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separaţi de părinţi, Autoritatea tutelară locală este obligată să se autosesizeze şi/sau să asigure recepţionarea şi înregistrarea sesizărilor cu privire la copiii aflaţi în următoarele situaţii: a)copiii sînt supuși violenței; b)copiii sînt neglijaţi.

Conform art.60 alin.(1), (2) Codul familiei, (1) Părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. (2) Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane.

Art. 62 alin.(1) Codul familiei stipulează că, (1) Drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului.

În acest context, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că, principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui reprezintă o obligație de prim ordin pentru statele membre care au ratificat-o.

Dispozițiile art.3 alin.(1) și (2) din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului statuează că, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele

legislative, interesele copilului vor prevala. Statele părți se obligă să asigure copilului protecția şi îngrijirea necesare în vederea asigurării bunăstării sale, ţinând seama de drepturile şi obligațiile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale altor persoane cărora acesta le-a fost încredințat în mod legal.

Conform prevederilor art.19 alin.(1) din Convenția Internațională cu privire la drepturile copilului, statele părți vor lua toate măsurile legislative, administrative, sociale şi educative corespunzătoare, în vederea protejării copilului împotriva oricăror forme de violenţă, vătămare sau abuz, fizic sau mental, de abandon sau neglijență, de rele tratamente sau de exploatare, inclusiv abuz sexual, în timpul cât se află în îngrijirea părinților sau a unuia dintre ei, a reprezentantului ori reprezentanților legali sau a oricărei persoane căreia i-a fost încredințat.

În temeiul celor expuse supra, Colegiul civil reține că, măsura contestată reprezintă o măsură de asigurare a acțiunii, cu caracter vremelnic și provizoriu, dispusă în temeiul art. 177 CPC, având ca scop prevenirea unui prejudiciu iminent și protejarea interesului superior al copilului până la soluționarea definitivă a cauzei pe fond.

Instanța de recurs ține să menționeze că, instanța de fond nu a soluționat litigiul privind stabilirea domiciliului minorului, ci a intervenit temporar pentru a preveni un risc real și actual asupra integrității fizice și psihice a copilului, în contextul probatoriului administrat.

Or, în procedura asigurării acțiunii, instanța nu este chemată să stabilească definitiv vinovății sau incapacități parentale, ci doar să verifice existența unei aparențe de drept și a unui pericol concret, condiții care rezultă din materialele dosarului.

De altfel, din actele anexate cererii de asigurare rezultă existența a două rapoarte de expertiză medico-legală (12.06.2025 și 15.10.2025), care constată traumatisme suferite de minor într-un interval scurt de timp, în perioada în care acesta se afla în grija mamei.

Totodată, potrivit adeverinței medicale nr. 1009 din 22.10.2025, mama minorului se află în evidența medicului psihiatru cu *****, *****.

Instanța de fond a coroborat aceste elemente obiective și a reținut existența unui risc major pentru integritatea copilului, în sensul art. 8 și 9 din Legea nr. 140/2013 privind protecția specială a copiilor aflați în situație de risc, în această etapă procesuală, nefiind necesară dovedirea definitivă a neglijenței sau abuzului, ci doar constatarea unui risc suficient de serios care să justifice intervenția provizorie a instanței.

Conform art. 3 din Convenția ONU privind Drepturile Copilului și art. 4 Codul Familiei al RM, interesul superior al copilului prevalează în toate procedurile judiciare care îl privesc.

Mai mult, în cazul unui copil cu vârsta de 1 an și 10 luni, complet dependent de îngrijirea unui adult, orice risc privind siguranța fizică trebuie tratat cu prioritate absolută.

Astfel, instanța de fond a aplicat corect principiul precauției, reținând că, în prezența unor traumatisme repetate și a unui episod psihiatric activ, menținerea copilului în aceeași situație până la soluționarea fondului ar putea genera consecințe ireversibile, siguranța fizică și psihică a minorului primând în raport cu orice alte considerente.

Prin urmare, criticile recurentei referitoare la lipsa unei anchete sociale complete sau a unor măsuri alternative nu pot conduce la anularea măsurii de asigurare. Or, Legea nr. 140/2013

permite intervenția imediată atunci când există indicii temeinice privind situația de risc, chiar anterior finalizării tuturor evaluărilor.

Caracterul provizoriu al măsurii permite reevaluarea situației pe parcursul examinării fondului, iar aceasta nu produce efecte definitive asupra drepturilor părintești, instanța de fond optând pentru o măsură temporară, reversibilă și adaptată scopului de protecție urgentă.

Subsecvent, din examinarea încheierii contestate rezultă că, instanța de fond a analizat probatoriul relevant, a indicat temeiurile legale aplicabile, motivând existența pericolului și justificând caracterul urgent al intervenției.

Deci, nu se constată aplicarea greșită a normelor de drept material sau procesual și nici încălcări care să atragă casarea încheierii.

În concluzie, având în vedere caracterul provizoriu al măsurii, existența unor probe obiective privind traumatisme repetate și episod psihiatric activ, precum și obligația pozitivă a statului de a proteja copilul împotriva oricărui risc, instanța de fond a dispus în mod legal și temeinic măsura de asigurare.

În consecință, în temeiul art. 425 CPC RM, instanța de recurs urmează să respingă recursul ca neîntemeiat și să mențină încheierea Judecătoriei.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Cechir Viorelia în interesele lui Pînzari Adriana.

Se menține încheierea Judecătoriei Soroca, sediul central din 12 noiembrie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Pînzari Silvian către Pînzari Adriana, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copilului minor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș** **Ivan Parii**